

Tale Krystalnats demonstration 9.11.2023

Henri Goldstein, formand for Det Jødiske Samfund

Egentlig har jeg sagt JA til en umulig opgave, nemlig på 5 minutter at sige noget om antisemitisme, og hvorfor vi skal stå sammen om bekæmpelsen af denne. Det skyldes dels, at antisemitismen har en historie på mere end 2000 år, og dels at alle forsøg på at bekæmpe den har været en fiasko. Det er verdens ældste diskrimination.

Lad mig netop i den forbindelse gøre det klart, at Det Jødiske Samfund (tidl. Mosaisk Trossamfund) er imod al diskrimination, uanset om det er pga religion, hudfarve, køn, seksuel orientering, etnicitet eller nationalitet.

Antisemitismen, dvs. diskrimination af jøder, har eksisteret i flere tusinde år. Vi kender den fra grækerne (Makkabæer bøgerne), i Romerriget, under korstogene for 1000 år siden, i Europa med oprettelser af ghettoer, i Spanien/Portugal, i Danmark med den korporlige Jødefejde i 1819, gennem litteraturen gennem flere århundreder, Østeuropas pogromer, i de arabiske lande, Hitler og den moderne antisemitisme under betegnelsen antizionisme, da det efter nazitiden ikke var godt at blive kaldt antisemit.

Man har i mere end 50 år troet, at man kan kalde sig antizionist og fortsætte med at udtrykke had til jøder og den jødiske stat – og så bilde sig selv og verden ind, at man ikke er antisemit. Det betyder ikke, at jøder og Israel

er hævet over enhver kritik, men den må udøves på samme præmisser som kritik af andre religioner og lande.

Det bliver den i vide kredse ikke. Det er desværre en del af nutidigt jødisk liv. Om der står "jøde-svin" eller "zionist-svin" på ens postkasse eller hoveddør er uden betydning for den, det går ud over. Men det er vigtigt, hvem der er afsenderen, så man ved, hvor man skal sætte ind.

Hvad kan vi så gøre - trods alt? Der gøres allerede en hel del!

Regeringen og Folketinget lancerede i 2022 en plan til bekæmpelse af antisemitisme. Det er vi taknemmelige for, selv om vi alle ved, at der forestår et kæmpe pædagogisk arbejde, før en effekt forhåbentlig kan måles. Syv

ministerier er involveret med tovholderen placeret hos justitsministeren.

Københavns Kommune hjælper os med økonomien til Jødisk Informations Center.

Kan vi gøre mere? Ja, vi må nødvendigvis undersøge, hvor ansvaret ligger. Skolen har et ansvar for holdningerne blandt den opvoksede generation, men endnu vigtigere er opdragelsen i hjemmet.

Børn fødes ikke som antisemitter. Mange generelle holdninger får ethvert barn fra sine forældre, og vi er nødt til at inddrage forældrene og stille dem til ansvar for de holdninger, børnene får. Man kan ikke tørre det hele af på skolen og handlingsplaner. Alle forældre bærer et ansvar

for deres børn – det skal vi ikke underkende. Det gælder os alle – kristne, jøder, muslimer, ateister – ingen er undtaget.

For nogle år siden talte Mette Frederiksen og jeg med en tidligere kz-lejr fange, dvs. den gamle mand fortalte om sine forfærdelige oplevelser. Det gjorde naturligvis indtryk på mig, men statsministerens korte kommentar som afslutning var helt afgørende. Hun sagde ganske enkelt:

“Vi skal nok passe på Danmarks jøder”

Tak, Mette, tak regering og folketing – og tak til politiet, der er garant for vores fysiske sikkerhed.

Og endelig tusind tak til medlem af Folketinget Frederik Vad, som er initiativtageren til arrangementet.